

יאיר ניצני מרים גבה

מה שקורה באילת

השבוע למדנו שהאקשן האמיתי מתרחש בכנסים מקצועיים, ובעיקר באילת, עיר ללא מע"מ וללא מונוגמיה

איור: טל לזר

והדרך היחידה עבורי לרמיין כמות כזו, היא לחשוב על הקהל שממלא את היכל מנורה. אף שעדיין לא נקבעו כללים מובהקים לאופן שבו אדם אמור לחגוג אירוע היסטורי כזה, ידעתי שאני לא מתכוון לעבור עליו לסדר היום. בהתחלה חשבתי שיהיה ראוי לה- זמין את כל העוקבים לאירוע חגיגי, שבו אוכל להכיר את כולם, להגיש להם מיץ, לתת לכל אחד פרוסת עוגה בצורת בונה וקורה ולהודות להם על היחס החם.

אני לא יודע מה הגיל הממוצע של העוקבים, אבל משער שהם לא בגילם של העוקבים של סטיק ובן-אל או נועה קירל, ועצם העובדה שהם גולשים בפייסבוק ולא באינסטגרם מעידה שצריך כנראה לקיים את האירוע באכסניה של דיור מוגן. השאלה היא איך אני מפיל את עלויות האירוח על מישור אחד.

בניגוד לאושיות רשת צעירות, אין ביכולתי למנף את הפופולריות שלי לפרסום מוצרים לוחטים כמו בגדי ים ושמפו. מכיוון שאין הרבה אושיות רשת שפונות לציבור מבוגר, אני מציע את עצמי לפרסום אגדג'טים כמו בקבוק חם, מכשירי שמיעה ותרופות נגד לחץ דם. אני בטוח שציי- לום שלי עושה דאק פייס עם חגורה לגב יגרום לאלפי עוקבים לעשות Share ולרכוש את האביזר האופנתי, אם הם רק יצליחו לקום מהמיטה.

והנה הכל מתחבר. אפשר לקיים את הכנס באילת, שם כאמור מתרחש האקשן האמיתי, רק תדא- גו להביא מצעים מהבית. מכיוון שבפייסבוק לא כל מי שעושה Attending באמת מגיע, ואנחנו לא רוצים קר- חות באולם, אפשר לדון בכנס על הסרת השתלות שיער שנערכו בטורקיה.

נקרא לכנס יחזא"ע (יאיר חוגג עשרת אלפים עוקבים), ואתם מוזמנים לשלוח לי את התאריכים הנוחים לכם. מי שעדיין לא עוקבים אחריי, מוזמנים לעשות זאת מייח, כך שאולי עד המועד הנבחר כבר נחגוג את העוקב ה-11 אלף. מה שראיתם בלאומיאדה האחרונה זה ה"בקרוב" של מה שיהיה אצלי. כרגע מספר המקומות אינו מוגבל. ●

yairn@israelhayom.co.il

דופן, כי אף שהודמון לי להיות נוכח בלא מעט כנסים באילת, לא הבחנתי אף פעם בשום דבר חריג. לא מזמן הייתי בכנס לחובבי ריקודי עם (כדי להופיע, לא כדי לרקוד) - ענף שגם כך נחמד כשם קוד לפעילות חוץ-משפחתית, עד שאפשר להחליף את "צדיק כתמר יפרח" ב"צדיק על תמר נמרח". גם בכנס הזה לא הבחנתי בהתנהגות יוצאת דופן; נהפוך הוא, הרוקדים המשיכו לרקוד "הרועה הקטנה מן הגיא" כל הלילה, ולא השאירו לעצמם זמן לשום דבר אחר, אם כי לא ברקתי אילו צעדים תימננים התרחשו במעליות.

וראו זה פלא: דווקא בשבוע שבו דובר על כנסים מקצועיים בערי קיט, שודר גם תחקיר בתי המלון הגדול, שבו נחשפנו לה- ליכי ניקיון בעייתיים בשיורי- תים, ובמדניניות החלפת סדי- נים וציפות שמתאימה לחושה במדינת עולם שלישי.

או מצד אחר, התיאורים בח- דשות עושים חשק להשתתף בכנס עסיסי, ומצד שני, לך תדע אם החליפו שם סדינים. יודעי דבר המקורבים לת- חקירנים של ערוץ 12 אומרים בשיחות סגורות, שאם תצמידו את האוזן לכריות בחדרי המלון, תוכלו לשמוע הדים מפאנלים בנושא דיני נזיקין ורכילות בנושא מינוי שופטים בבית משפט השלום.

עם כל הכבוד ליום הולדת או לחתונה, השבוע חגגתי לראשונה אירוע בסדר גודל אחר לגמרי - העובד- דה שעשרת אלפים איש עוקבים אחריי בפייסבוק. כידוע לכם, בעולם החדש אינך נמרד על פי עשייתך האקדמית והתרבותית או לפי תרומתך לחברה, אלא במספר האנשים שלחצו על כפתור כדי להרים לך בונה.

אינני יוצא דופן בעניין הזה, יש תותחי רשת עם מיליוני עוקבים, והביצה הבריטית ההיא גרפה 50 מיליון לייקים באינסטגרם. אבל עבור ראש הביצה שלי, עשרת אלפים עוקבים הם עולם ומלואו. מדובר במספר גדול של אנשים,

מבול החדשות של השבועות האחרונים יצר אצלי בלבול לא קטן. נושאים בעלי חשיבות לאומית, כמו הבי- חירות או פרשת אפי נוה, התערבבו עם חדשות קריטיות פחות, כמו גירושיו של ג'ף בזוס מאמזון והמסרונים ששלח למאהבת, או הביצה של התרנגולת הבריטית הנרייטה, שאחרי קמפיין ויראלי שברה את שיא העולם באינסטגרם. בניסיון למצוא סדר בתוך השקשוקה הזאת, הבחנתי שהשבועיים האחרונים עמדו בסימן הגברים הקיר- חים, מאפי נוה (שגם אחרי ההסתבכויות האחרונות אפשר להיות בטוחים שלא תיפול שערה משערות ראשו), דרך בזוס (שאפשר לדעת בוודאות שלא יריב עם גרושתו על השמפו), ועד עדי לאון, הפה הגדול מ"האח הגדול" (שהיה צריך לבחור מי יחפוץ עם מי ביום).

העולם אולי שייך לצעירים, אבל כבר לא לשעירים. אנחנו הכוכבים החדשים, ואני מרשה לעצמי להזמין עוד אנשים לקפוץ על העגלה החלקה שלנו. הרבה פוליטיקאים מחפשים בימים אלה בידול שיבליט אותם לעומת המועמדים האחרים בבחירות. כרגע, לא רק שהדעות של כולם נשמ- עות די דומות, אלא שרובם - מלפיד, דרך גנץ וביבי ועד סמוטריץ' - נהנים משיער שופע, או לפחות עושים מאמצים ניכרים כדי לשכנע שיש להם כזה. מכיוון שלהציג דעות נחשב היום לעניין מסוכן אלקטורלית ולכן לא אופנתי, אני מציע להם להבליט את עצמם באמצעות גילוח הפרחת. זה הזמן לעמוד בראש מפלגה בשם "גרעה לישראל", עם סיסמה כמו "בלי פחד ובלי שערות", או "מנהיג חלק לעם חזק".

אנחנו נמצאים בעיצומה של מלחמת אזרחים, כשחובבי המראה השעיר לא בוחלים באמצעים ומצליחים לשכנע אלפי נאמנים קירחים לטוס לטורקיה ולחזור משם עם שטיחון על הראש. לא אתפלא אם בעוד כמה שנים יתברר שהיתה כאן מזימה של השלטון הטורקי להעביר חלק ניכר מהתל"ג שלנו לענף ההשתלות הטורקי, שלא לרבר על האפשרות שיחד עם השיער, הושתלו במייטב גב- רינו גם מכשירי האזנה המאפשי- רים לארדואן להתערב בעניינינו הפנימיים, ואולי גם להפעיל כאן בהמשך "מושתלים רדומים".

בעקבות מעלליו של

הקירח מלשכת עורכי הדין, למדנו שהאקשן האמיתי מת- רחש בכנסים מקצועיים, ובעי- קר באילת, עיר ללא מע"מ וללא

מונוגמיה. מתברר שכוח המשיכה הגדול של הכנסים הוא לא דווקא התוכן והדיונים המקצועיים המתקיימים בהם, וייתכן שהמילה "כנס" היא פשוט קיצור של "כנס למעלית ותוריד מכנסיים". השילוב של מפגש חברתי במרחק 200 ק"מ מהבית ומוג האוויר הלוהט של אילת, גורם לאנשים לצאת מהשגרה, להשתחרר, ולהאמין שמה שקורה באילת - נשאר באילת. רק שלכל מעלית יש מצלמה נסתרת, ובסוף כל מסרון נפיץ מסתתר תמלול של גיא פלג.

הפרשה האחרונה עלולה לגרום לפגיעה קשה בענף הכי נסים. מעכשיו, כל כנס של לשכת רואי החשבון ייראה כוועידה לענייני מנא' א-טרואה, ואלפי בני זוג ידרשו פתאום להצטרף לנסיעה. מנגד, אני יכול לדאות בדמיוני אנשים שינסו מעכשיו להצטרף לכל כנס של פרקליטות מחוז ירושלים, גם אם הם לא יודעים מה ההבדל בין בית משפט השלום לסילבן שלום - רק כי הם שמעו ששם מתרחש האקשן האמיתי.

באופן אישי, כנראה לא ניחנתי ביכולות בלשיות יוצאות

התיאורים בחדשות עושים חשק להשתתף בכנס עסיסי, אבל מצד שני, לך תדע אם בבית המלון החליפו סדינים. תצמידו אוזן לכריות, ואולי תשמעו פאנל על מינוי שופטים